

saa lidt mere eller mindre gør hverken fra eller til. Det er ikke mig, der bliver smudsigere deraf. Endvidere er det blevet paastaet, at jeg i Paris havde handlet i Strid med de udtrykkelige Ønsker, der blev fremsat af den danske Rigsdagsdeputation. Dertil maa jeg blot sige, at Ingeniør Foss i Mødet den 12. Maj udtrykkelig sagde, at han ikke havde det Indtryk, at Deputationen i Paris havde udtalt sig saa determineret imod, at der foretoges en Afstemning i 3die Zone, at man kunde sige, at Fredskonferencen havde handlet paa tværs af den danske Rigsdagsdeputations Ønsker. Det er ikke blot Ingeniør Foss, der havde den Opfattelse, men den belgisk-slesvigske Kommission og Fredskonferencen selv havde ogsaa den Opfattelse, at man ikke havde udtalt sig determineret imod, at Afstemningen blev udstrakt ogsaa til 3die Zone. Den højtærede fhv. Indenrigsminister har udtalt mange Bekymringer baade med Hensyn til det konservative Folkeparti og til Venstrepartiet. Vi hørte jo i Gaar, at han udtalte sin Bekymring for, at Udnævnelsen af Venstres nye Justitsminister skulde vise sig at være en alvorlig Fejltagelse; i Forgaars kaldte han det en stor Fejltagelse. Jeg vil gerne have Lov til at udtale som min Bekymring, at det ærede Medlems Ledelse af det radikale Parti ikke i Fremtiden maa vise sig at være baade en stor og en alvorlig Fejltagelse.

Formanden: Det ærede Medlem betegnede et vist Blad som Pøbelagtighedens Organ. Det vilde være rigtigt, om Medlemmerne undgik at bruge saadanne Udtryk. Folketingsmand Jensen-Sønderup har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Uden i øvrigt at komme ind paa det meget, der maaske ellers kunde være Anledning til at bemærke, hvis det havde været paa et tidligere Tidspunkt af Forhandlingerne, maa jeg have Lov til at sige, at naar Hr. P. Munch fremdeles paastaar, at de Instruktioner, Ministeriet Zahle gav Gesandterne under den 20. Marts, var i Overensstemmelse med, hvad hele Rigsdagen var enig om, saa er det ikke rigtigt, men — og det maatte Ministeriet Zahle og Udenrigsminister Erik Scavenius vide — det var tværtimod, hvad Rigsdagen gennem sine Udtalelser den 12. Marts og hvad Ministeriets Medlemmer selv havde været med til at give Udtryk for.

Formanden: Folketingsmand P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: De paagældende Instruktioner udtalte, at overfor Spørgsmaal kunde man sige, at Danmark ønskede den hurtigst mulige og endelige Afgørelse. Dette var i Overensstemmelse med det Standpunkt, som man fra alle Sider her i Landet indtil det Tidspunkt havde stillet sig paa. Ingen Røst havde paa noget Tidspunkt før den 20. Marts hævet sig i den danske Rigsdag for noget, der svarer til de senere fremkomne Internationaliseringsplaner. Overfor Hr. Holstein ønsker jeg kun at sige, at naar han her bestrider, at Delegationen har taget klart Standpunkt overfor Grænsespørgsmaalet, skal jeg henvise ham til Udtalelser af den højtærede Statsminister; hvis Ord han vel ikke regner ringe, da han jo nu tilhører hans Flertal. Disse Udtalelser er hentede fra det lukkede Møde, hvor den højtærede Statsminister refererede Delegationens Udtalelser i Paris: „Ønske om at gaa sydligere“ — end Afstemningslinien for 2den Zone — „var der ikke hos de danske Medlemmer af Delegationen og heller ikke hos de sønderjydske. Nord for denne Grænse ligger nemlig alt, hvor der overhovedet kan være Tale om et dansk Folkeelement af nogen Betydning. Syd for denne Grænse findes kun Egne, hvor der ikke er noget dansk Element af nævneværdig Betydning. Og herom var der fuldkommen Enighed mellem Sønderjyderne, Andreas Grau og Kloppeborg indbefattede, at rent tyske Elementer, hvor der ikke en Gang er nogen virkelig levedygtig Spire til noget dansk, ønskede man ikke inddraget.“ Det var det Standpunkt, hvorpaa Delegationen stillede sig. For Hr. Foss' Vedkommende skal jeg sige, at han netop den 12. Maj har udtalt, at han var ganske enig i denne Opfattelse, ligesom han ogsaa havde været det under Forhandlingerne i Paris. Jeg tror da, at det ærede Medlem kommer til at lade staa fast, at han, da han som privat Udsending drog til Paris, tillod sig at fremføre Begeringer dernede, som var stridende imod den fælles danske Politik, idet han fremførte dem i Hemmelighed uden at meddele Danmarks lovlige Myndigheder det. Jeg skal tilføje, at efter at have hørt det ærede Medlems sidste Tale i denne Sag, beklager jeg den højtærede Regering, at den skal tælle dette Medlem blandt sine Tilhængere.

Formanden: Folketingsmand Rode har Ordet for en kort Bemærkning.